

Sygn. akt V ACa 930/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział V Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Artur Lesiak
Sędziowie:	SA Zbigniew Koźma SO del. Jarosław Urban (spr.)
Protokolant:	stażysta Aleksandra Ćwiek

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2012 r. w Gdańsku na rozprawie
sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w M.
przeciwko W. J.
o zapłatę
na skutek apelacji pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w (...)
z dnia 7 sierpnia 2012 r. sygn. akt I C 430/11

I. prostuje oczywistą omyłkę w oznaczeniu strony powodowej w zaskarżonym wyroku w ten sposób, iż stronę powodową określić jako Syndyka masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w M.;

II. oddala apelację.

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V ACa 930/12

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka akcyjna w upadłości układowej w M. domagał się
zasądzenia od pozwanego W. J. kwoty⁽⁷⁾ 276 714,54 zł wraz z ustawowymi
odsetkami od dnia 16 listopada 2009 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Wskazał, że w dniu 1 września 2009 r. zawarł z pozwanym umowę agencyjną,
na podstawie której zlecił pozwanemu prowadzenie sprzedaży towarów znajdujących się w jego
ofercie handlowej oraz realizację usług serwisowych. W związku z niewypełnieniem przez

pozwanego obowiązków umownych, w tym stwierdzonych w czasie inwentaryzacji niedoborów magazynowych, niezafakturowanych dokumentów WZ, przyjętej a nieprzekazanej gotówki za faktury przelewowe, nieprzyjęcia towaru na stan serwisu w G. oraz nieprzekazanie towaru pozostałym oddziałom powód obciążył pozwanego kwotą 276 714,54 zł. Powód wskazał nadto, że pozwany uznał roszczenie, jednakże nie uiścił dłużnej sumy pomimo składanych deklaracji.

W dniu 21 maja 2011 r. Sąd Okręgowy w (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany wniósł o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu.

Potwierdził, że w dniu 14 września 2009 r. złożył podpis pod przygotowanym przez powoda oświadczeniem o uznaniu długu, jednakże od tego dnia przebywał na leczeniu psychiatrycznym w szpitalu w S., które trwało trzy miesiące. Nadal kontynuuje leczenie psychiatryczne. Ponadto w dniach od 10 do 14 września 2009 r. stwierdzono u niego udar mózgu, który spowodował poważne zaburzenia w psychice powodując stan wyłączający swobodne powzięcie i złożenie oświadczenia woli. Nadto zakończył prowadzenie działalności gospodarczej z dniem 30 listopada 2010 r.

Wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy w (...) utrzymał w mocy w całości nakaz zapłaty.

Sąd okręgowy ustalił, że w dniu 1 września 2009 roku powód (...) S. w (...), obecnie w upadłości układowej, zawarł z prowadzącym działalność gospodarczą pozwanym W. J. umowę agencyjną, zgodnie z którą pozwany miał prowadzić sprzedaż towarów znajdujących się w ofercie powoda oraz realizować usługi serwisowe. Działalność ta była prowadzona w G. przy ul. (...). Na podstawie tej umowy pozwany upoważniony został do podejmowania wszelkich czynności związanych z obsługą sprzedaży produktów powoda, w tym wystawienia w jego imieniu faktur VAT i przekazania środków pieniężnych na rachunek powoda. Ponadto by 1 odpowiedzialny za towar wniesiony w depozyt oraz realizację przesunięć między magazynowych, spowodowanych zakupem towaru.

We wrześniu 2009 r. powód przeprowadził inwentaryzację w serwisie prowadzonym przez pozwanego w G.. W jej wyniku stwierdzono niedobór magazynowy na kwotę 156 592,05 zł. Informacja ta zaskoczyła pozwanego i wywołała u niego silny stres. W toku inwentaryzacji pozwany zemdlął, jednakże odmówił udzielenia mu pomocy. Oprócz tego incydentu zachowywał się normalnie. W razie potrzeby służył pomocą zespołowi przeprowadzającemu czynności sprawdzające.

W dniu 14 września 2009 r. w siedzibie powoda pozwany podpisał oświadczenie o uznaniu długu na łączną kwotę 276 714,54 zł. Na powyższą sumę składały się: kwota 156 592,05 zł - z tytułu niedoborów magazynowych stwierdzonych w czasie inwentaryzacji w dniu 11 września 2009 r., 73 144,29 zł - z tytułu niezafakturowanych dowodów WZ, 20 888,03 zł z tytułu przyjętej gotówki za faktury przelewowe, 18 272,53 zł - z tytułu przyjętego na stan serwisu w G. towaru wysłanego z innych serwisów i magazynów z dowodami MM, 7 817,64 zł - z tytułu nie otrzymanego przez inne oddziały towaru wysłanego z serwisu (...). Pozwany zobowiązał się spłacić powyższy dług do dnia 15 listopada 2009 r.

W chwili złożenia podpisu pod oświadczeniem pozwany miał zachowaną zarówno pełną

swobodę, jak i pełną zdolność do świadomego powzięcia decyzji oraz wyrażenia swej woli.
Na wskazane spotkanie przybył samodzielnie samochodem.

(...)

(...)

Na podstawie zawiadomienia pozwanego, decyzją z dnia 10 grudnia 2010 r. wykreślono z ewidencji od dnia 1 grudnia 2010 r. wpis dotyczący prowadzenia przez pozwanego działalności gospodarczej pod nazwą (...), Usługi (...) W. J..

Pismem z dnia 20 kwietnia 2011 r. powód wezwał pozwanego do zapian kwoty 276 714,54 zł. Pozwany nie uczynił zadość temu wezwaniu.

Taki stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o przedstawione przez strony dokumenty, a także na podstawie zeznań świadków, stron postępowania oraz opinii sądowej sporządzonej w niniejszej sprawie.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków K. B., E. P. i (...)- członków komisji inwentaryzacyjnej, bowiem były spójne, logiczne i konsekwentne.

Świadkowie ci wskazali, że w trakcie przeprowadzania inwentaryzacji pozwany zemdlął, jednakże odmówił udzielenia mu pomocy. Również za wiarygodne sąd uznał zeznania świadka (...), obecnej podczas podpisywania oświadczenia o uznaniu długu przez pozwanego. Świadek podała, że nie zauważyła żeby pozwany zachowywał się dziwnie - pozwany samodzielnie przyjechał do siedziby powoda, co następnie potwierdził w swoich zeznaniach powód — prezes zarządu J. K. (1). Podobnie jako co do zasady wiarygodne sąd ocenił zeznania świadka (...) która również była członkiem komisji inwentaryzacyjnej, jednakże sąd nie znalazł podstaw do podzielenia twierdzeń świadka odnośnie próby (...) bowiem twierdzeń tych nie potwierdzili pozostali członkowie komisji inwentaryzacyjnej.

Jako prawdziwe co do zasady sąd ocenił także zeznania świadków (...), co do przedstawienia rozwoju choroby psychicznej u pozwanego. Sąd nie dał im wiary w zakresie twierdzeń dotyczących przywiezienia pozwanego przez pracownika jego serwisu do siedziby powoda, albowiem pozostawały one w sprzeczności z zeznaniami świadka M. G. i powoda — członka zarządu J. K. (1), którym dał wiarę. Wątpliwe w ocenie sądu okazały się także twierdzenia odnośnie przebywania pozwanego w (...) po przeprowadzonej inwentaryzacji, albowiem brak w aktach sprawy dowodów potwierdzających ten pobyt. Sąd pierwszej instancji podkreślił, że nawet jeżeli pobyt ten faktycznie miał miejsce, to nie miało to znaczenia dla oceny niniejszej sprawy, bowiem w czasie podpisania oświadczenia o uznaniu długu powód miał (...)

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda - członka zarządu J. K. (1), albowiem znalazły one swoje odzwierciedlenie w pozostałych dowodach zebranych w sprawie, w szczególności w oświadczeniu o uznaniu długu podpisanym przez pozwanego w jego obecności, a także we wnioskach opinii sporządzonej w sprawie. J. K. (1) wskazał również, że

pozwany samodzielnie przyjechał do siedziby powoda i według jego obserwacji zachowywał się normalnie.

Zeznania pozwanego W. J. w zakresie dotyczącym inwentaryzacji w jego serwisie i przebiegu jego choroby zasługiwały na wiarę, gdyż znalazły one swoje potwierdzenie w

pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Natomiast co do dnia podpisania długu pozwany zasłaniał się niepamięcią, a pozostałe twierdzenia nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd okręgowy oparł się też na opinii sądowej sporządzonej przez biegłego(...) lek. K. P., którą uznał za w pełni wiarygodną. Biegły ustnie uzupełnił swoją opinię podtrzymując sformułowane wnioski. Wskazał, że w chwili złożenia podpisu pod oświadczeniem z dnia 14 września 2009 r. pozwany miał (...). Została ona sporządzona zgodnie z zasadami fachowej wiedzy i doświadczenia zawodowego opiniującego.

W niniejszej sprawie powód domagał się zapłaty kwoty 276 714,54 zł wskazując, że pozwany uznał roszczenie i zobowiązał się do spłaty dłużnej kwoty. Podstawą roszczenia powoda w niniejszej sprawie był art. 471 kc, jako że miało ono źródło w umowie agencyjnej zawartej pomiędzy stronami w dniu 1 września 2008 r. Spór między stronami sprowadzał się do tego, czy pozwany w chwili składania podpisu pod oświadczeniem o uznaniu długu miał zachowaną(...), czy też nie i zgodnie z art. 82 kc oświadczenie to było nieważne.

Opierając się na opinii biegłego z dziedziny (...) lek. K. P. sąd uznał, że pozwany w chwili złożenia podpisu pod oświadczeniem w dniu 14 września 2009 r. miał(...). Ta konstatacja doprowadziła do utrzymania nakazu zapłaty w mocy. Sąd pierwszej instancji wskazał, że chociaż pozwany niewątpliwie (...) to jednak jej początek należy datować na dzień 14 września 2009 r. (...)

(...). (...) W momencie podpisywania oświadczenia pozwany zdawał sobie sprawę ze znaczenia i skutków swojego postępowania. Oprócz wskazanej opinii sporządzonej przez biegłego, przesadzają o tym zeznania świadków oraz powoda – członka zarządu powodowej spółki. Świadkowie K. B., (...)i A. R. zgodnie podali, że pozwany podczas inwentaryzacji w dniu 11 września 2009 r. zachowywał się normalnie. Starał się być pomocny dla członków komisji. Istotnie wówczas zemdlął, ale odmówił udzielenia mu pomocy. Po uzyskaniu wiadomości w zakresie istniejącego niedoboru świadkowie nie dostrzegli niczego niepokojącego w jego zachowaniu. Owszem, był zdenerwowany, jednak taką reakcję należy uznać za całkowicie normalną w tych okolicznościach. Podobnie w dniu 14 września 2009 r. , gdy pozwany przyjechał do siedziby powoda, świadek M. G., a także członek zarządu spółki - (...) zauważyli niczego niepokojącego w zachowaniu pozwanego. Po rozmowie pozwany dobrowolnie podpisał przygotowane oświadczenie i mówił, że ureguluje dług. Ze strony kierownictwa powodowej spółki nie było żadnych nacisków na pozwanego, aby podpisał to oświadczenie. Co istotne dla oceny zdrowia pozwanego w siedzibie powoda, przybył ona na miejsca sam samochodem. W tym zakresie zeznania świadków G. J. i(...) nie zasługiwały na wiarę, jako bardziej przekonujące w tej części ocenił zeznania świadka G. i J. K. (2). (...)

Biegły w sposób kategoryczny i jednoznaczny w wydanej opinii stwierdził, że w chwili podpisu pod oświadczeniem o uznaniu długu z dnia 14 września 2009 r. pozwany miał zachowaną(...). Zatem brak podstaw do uznania, że czynność prawna była nieważna z przyczyn określonych w art. 82 kc.

Wobec powyższego na podstawie art. 496 kpc sąd utrzymał w mocy w całości nakaz

zapłaty wydany w dniu 24 maja 2011 r. sygn. akt **VIII GNc** (...).

W apelacji pozwany zaskarżył wyrok w całości, domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Zarzucił naruszenie prawa materialnego - art. 82 kc poprzez błędną wykładnię i uznanie, że pozwany w dniu 14 września 2009 r. posiadał pełną świadomość i był w stanie swobodnie powziąć decyzję i wyrazić wolę oraz sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału wobec oddalenia wniosku strony pozwanej

o uzupełnienie opinii biegłego z dnia 17 maja 2012 r. przez wskazanie czy stan pozwanego - choroba (...).

Wskazał, że biegły w opinii oparł się jedynie na wyjaśnieniach świadków i materiale przedstawionym przez sąd, a nie dokonał w tej mierze oceny opartej na wiedzy medycznej.

W ocenie apelującego objawy towarzyszące chorobie apelującego, tj. (...). Zdaniem pozwanego sąd uchybił prawu procesowemu oddalając wniosek o

uzupełnienie opinii biegłego w zakresie wskazania, czy choroba pozwanego trwała przed datą 14 września 2009 r., czy też nastąpiła po tej dacie i jaki mogła mieć wpływ na podejmowanie decyzji

1 złożenie oświadczeń w dniu 14 września 2009 r.

Sąd apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Zarzuty apelacji sprowadzały się do kwestionowania opinii biegłego lekarza (...). Skarżący zarzucił, że biegły w opinii podał, że oparł swoją decyzję jedynie

na wyjaśnieniach świadków i materiale przedstawionym przez sąd, a nie dokonał w tej mierze oceny opartej na wiedzy medycznej. Podkreślenia zatem wymaga, że podczas rozprawy w dniu 3 sierpnia 2012 r. biegły wyjaśnił, że opinię swą wydał nie tylko na podstawie materiału zawartego w aktach sprawy, ale także w oparciu o 25 lat doświadczenia zawodowego oraz posiadaną wiedzę medyczną. Biegły podał, że brał pod uwagę całą obszerną dokumentację medyczną dostarczoną przez pozwanego, a opinia była przede wszystkim oparta na przeprowadzonym u pozwanego badaniu, natomiast reszta materiału dowodowego miała charakter wtórny. Wskazał czym charakteryzuje się choroba (...)

(...)

Nadto apelacja zarzuca, że ustalenia sądu były sprzeczne z treścią materiału dowodowego w sprawie, gdyż sąd oddalił wniosek pozwanego o uzupełnienie (...)

Zauważyć po pierwsze należy, że opinia biegłego zawierała stanowisko biegłego w zakresie tych okoliczności, a jedynie było ono odmienne niż oczekiwania pozwanego. Po wtóre — na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2012 r. sąd nie oddalił wniosku pozwanego o uzupełnienie opinii, a jedynie inaczej sformułował zakres owego uzupełnienia. Zważywszy na treść tezy dowodowej i treść udzielonych przez biegłego wyjaśnień — biegły odniósł się do zarzutów formułowanych przez pozwanego w jego piśmie. Wreszcie — na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2012 r. pełnomocnik pozwanego nie stawiał się bez usprawiedliwienia, nie zgłosił po uzupełnieniu opinii przez biegłego dalszych wniosków dowodowych, ani też — pomimo odroczenia terminu ogłoszenia wyroku — nie złożył zastrzeżeń do protokołu co do zakresu uzupełnienia opinii przez biegłego (art. 162 kpc).

Stawiany w apelacji zarzut jest bezpodstawny. Sąd okręgowy prawidłowo ocenił opinię biegłego lekarza (...) K. P. jako jasną, logiczną i zawierającą wyczerpująco

uzasadnione wnioski. Biegły jasno wskazał, że bezpośrednią przyczyną (...). Strona pozwana nie przedstawiła jakiegokolwiek argumentacji mogącej podważyć te wnioski oparte na wiedzy i doświadczeniu biegłego oraz zaofiarowanym materiale dowodowym.

W świetle jednoznacznej i wyczerpującej opinii biegłego, prawidłowo sąd ustalił, że w chwili złożenia podpisu pod oświadczeniem o uznaniu długu w dniu 14 września 2009 r.

pozwany W. J. miał zachowaną zarówno pełną swobodę, jak i pełną zdolność do świadomego powzięcia decyzji oraz wyrażenia woli, a zatem słusznie utrzymał nakaz zapłaty w mocy.

Wobec powyższego apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, zatem na podstawie art. 385 kpc należało orzec o jej oddaleniu.

Nadto należało sprostować oczywistą omyłkę w oznaczeniu strony powodowej w zaskarżonym wyroku w ten sposób, że określić stroną powodową jako Syndyka masy upadłościowej (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w M.. W toku postępowania w I instancji Sąd (...)w B. postanowieniem z dnia 6 lutego 2012 r., sygn. akt XV (...)zmienił sposób prowadzenia postępowania upadłościowego (...) z siedzibą w O., której upadłość z możliwością zawarcia układu ogłoszona została postanowieniem Sądu (...) w (...) z dnia 23 września 2010 r. wydanym w sprawie XV(...) na postępowanie obejmujące likwidację majątku upadłego i wyznaczył syndyka z osobie G. F., odwołując go jednocześnie z funkcji nadzorca sądowego. Jednocześnie w toku postępowania Syndyk G. F. udzielił pełnomocnictwa do reprezentowania go w niniejszym postępowaniu radcy prawnemu J. N.. S. sporządzając wyrok przeoczył tą okoliczność, stąd wyrok zgodnie z art. 350 § 3 kpc należało sprostować.